

gjennem Finantsloven udøve nogen Indflydelse paa.

Schmann: Jeg troer ikke, at der kan være deelte Meninger om, at den første ærede Taler havde Ret i den Paastand, at Enhver, der har stemt for de Forslag, som han nu paany har forelagt for Thinget, har stemt for dem efter sin bedste Overbevisning og har anseet det for rigtigt og ønskeligt i og for sig, at de bleve vedtagne og kom ind i Finantsloven. Men ligesaa vist har den ærede sidste Taler Ret i at fremhæve, at disse Forslag dog ikke ere blevne reiste af Landstthinget, men af Regjeringen, og at vi altsaa ved at vedtage dem kun have sluttet os til og støttet Regjeringen med Hensyn til Noget, som den ansaae for vigtigt og magtpaaliggende, hvorved jeg skal bringe i Erindring, at det jo gjælder med Hensyn til mangfoldige Puncter under Finantslovsforslaget, at man kan ansee Noget for ønskeligt, uden dog at ansee det for i den Grad magtpaaliggende, at man selv vil reise Spørgsmaal derom, og navnlig da paa et saa seent Stadium af Finantslovsforslagets Behandling og ligeoverfor Folkethinget. Jeg troer, som sagt, at det er rigtigt, hvad den ærede sidste Taler fremhævede, og at det er af Betydning for Opfattelsen af hele Landstthingets Stilling, at det fastholdes, at det ikke er Landstthinget, som af egen Drift og ligesom for egen Regning har reist de Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, men at det kun har sluttet sig til Regjeringen, da den dertil krævede Landstthingets Medvirken. I Forbindelse hermed mener jeg dog at burde fremhæve, at efter den stærke Vægt, som Regjeringen lagde paa de af den her stillede Endringsforslag — jeg kan med Hensyn til dem ogsaa ganske tiltræde, hvad den ærede sidste Taler udtalte om, at man med et lille Smule fiint Dre ikke kunde nære den allermindeste Tvivl om den Betydning og mulige Virkning, som saadanne Forslag vilde have andesteds — var man berettiget til her at antage, at naar Regjeringen i Landstthinget fandt den Hjælp og Bistand, den krævede af samme, saa vilde den ogsaa udtømme alle constitutionelle Midler for at sætte sine Forslag igjennem. Dette vilde ganske

vist forudsætte, at den først og fremmest søgte at sætte dem igjennem i Folkethinget, men dernæst tillige, hvis dette ikke maatte lykkes, at den saa søgte at sætte dem igjennem ved Hjælp af et Fællesudvalg; thi først da havde den udtømt de Midler, som en Forhandling indenfor Rigsdagens Grændser frembød, og først da havde der burdet foreligge Spørgsmaal om, hvad Regjeringen saa vilde gjøre, og det da atter i en dobbelt Form, nemlig om den enten skulde træde tilbage og altsaa opgive Kampen, eller om den skulde fortsætte Kampen ved at opløse Folkethinget og appellere til Vælgerne. Jeg skal ikke nægte, at for mig har det ikke været meget tilfredsstillende, at den Hjælp, der krævedes af Landstthinget, og som af dette med saa megen Beredvillighed ydedes, ikke har havt anden Folge end paany at bringe Finantslovsforslaget ind i Folkethinget, saaledes at man der fuldstændig voldgav hele Sagen til Folkethinget, saa at dets Afstemning blev afgjørende ikke blot for de foreliggende Spørgsmaal, men ogsaa for det hele Ministeriums Stilling. Men, for at vende tilbage til Sagen selv: Spørgsmaalet er utvivlsomt det, om den Stilling, som Regjeringen her indtog med Hensyn til de omtvistede Spørgsmaal, var af den Betydning for os Alle, at den maatte siges at have været afgjørende, naturligvis ikke afgjørende i den Forstand, at man jo vilde lade det komme an paa, om man i det Hele ansaae Forslagene for rigtige eller ikke rigtige, men afgjørende i den Forstand, at man iffun her vilde vedtage dem, naar man kunde gjøre det sammen med Regjeringen. Dette maa nu, som fremhævet, siges at være Tilfældet. Det er altsaa ikke en Tvivl, som Landstthinget for egen Regning og efter egen Villie har begyndt med Folkethinget angaaende Finantslovsforslaget, og naar Regjeringen nu har opgivet Sagen, saa staaer derfor Landstthinget efter min Mening fuldstændig frit med Hensyn til, om det vil fortsætte Kampen, efterat dets Allierede — og det var jo ikke engang Regjeringen, der var Landstthingets Allierede, men Forholdet var omvendt — har opgivet samme, og om det saaledes nu vil paatage sig Ansvaret for den for egen Regning, eller om det ogsaa vil op-